

såvitt jag minns var det mediamässigt sett ett litet fåtal anledningar som gjorde att jag började försöka med video alls. det fanns förstås andra; sociala, emotionella, psykologiska. men impulserna, förebilderna var få.

hursomhelst är det tal om en kod, en under lång tid varaktig och verksam kod som agerar i kraft av sin samtidiga förmåga att dels vara okänd, dels förmå sammanföra underliggande uppfattningar i det inre med samtidiga likartade i det yttre. då uppfattade som magiska i sin obegriplighet, legendariska i sin obeveklighet, fabelaktiga i sin uppsluppenhet. något tycks skära rakt igenom detta dunklet; matrisens kod.

en reklamtrailer i en uppställd video på ett varuhus sportavdelning. en alltför välformad flicka tränar rytmiskt på det redskap hon gör reklam för. men det syns att hon inser att det är något som inte stämmer. killarna, för det är det väl, som gör commercial kan väl inte se att dom gör den som om det vore inledningen till en dålig porrfilm. och det är det man kan se att tjejen börjar ana under inspelningen. inte ens det har dom haft vett att klippa bort eller styra undan.

det som intresserar mig är mest det att videokameran tycks ha förmågan att uppfatta på ett sätt som tycks undandra sig kontroll, eller uppfatta mer än beräknat. öppnar möjligheter som är oförutsägbara. I sig själv är den det som stillbildskameran inte förmådde vara. Mer av en registrator, antecknare, avbildare. Inte av det det är, men en del av det, en större, mer komplicerad del än den kameran uppfattade. Framförallt uppfattar den, okontrollerad, tillsvidare, intressantare saker än stillbildskameran gör då den används mer eller mindre omedvetet. Antagligen har det bara att göra med mediets transparens eller nyhet.

några få sekunder ur en video av Cecilia som jag råkat se i ett kulturprogram på tv. det är ju ganska märkligt i och med att jag senare träffade henne på riktigt, när jag satte igång med video. en åkning uppför en svängd trappa hämtad ur nån film eller nåt tv-program, rentav likgiltigt vilket. två saker i detta. dels det lågmälda eller subkulturella, återanvändningen. skiftet av sammanhang. och möjligheten att syssla med tiden, i det här fallet som betoningen av transportsträckan, den egentligen obetydliga förflyttningen MELLAN händelser upphöjd till eget påstående. kanske har det också något att göra med den där berömda åkningen i, är det, Sunset Boulevard?

en stillbild i en tidskrift. ur en video av Jan Bas Aders. fast det visste jag inte förrän ett decennium senare, när jag råkade gå in på en utställning med hans verk och kände igen stillbildens innebörd. en man ramlar ner från ett tak. anti, som jag såg det då. opretentiöst, minst sagt. eller ännu mer, rakt in i det, med berätt mod, det som inte gör det minsta anspråk. det minst inbilska. misslyckandet självt. som en slags väg, eller rentav metod, att följa.

olika former av låghet i nån mening. avsigkommenheten. när allt blivit mainstream redan i förväg. antagligen till slut också detta.